

3515 $\frac{3}{2}$ 20: 1. Beh. af F. t. midlert. L. om rentefri Laan til vanskeligt stillede Privatbaner. 3516

Jeg er enig med det ærede Medlem i — deri tror jeg for Resten, alle er enige —, at det er ingenlunde uden Betænk- lighed at gaa til at lade Staten yde Tilskud til disse Baners Drift, men man maa dog til syvende og sidst overvinde Betænkeli- ghederne, naar der opstaar andre Betænkeli- gheder af en langt større Udstrækning. For øvrigt vil jeg benytte Lejligheden til at understrege, at vi kalder det nok private Baner, men det er jo offentlige Baner, det er aldeles overvejende Kommunerne og Staten, som i Forening ejer disse Baner, og dette er jo atter Udtryk for, at Staten for sit Vedkommende har erkendt at have en vis Forpligtelse til at deltage i Trafike- ringen af den paagældende Egn.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Or- det for en kort Bemærkning.

Abrahamsen: Maa jeg sige til den højtærede Minister, naar han nu stiller mig det Spørgsmaal, hvorledes jeg vil stille mig i andre Tilfælde, f. Eks. i det Tilfælde, Ministeren henviste til, med Subvention til Ruten Frederikshavn—Göteborg, at det forekommer mig, at disse to Tilfælde ikke har synderlig meget med hinanden at gøre. Sagen er ganske simpelt den, at til de private Baner har Staten i Forvejen ydet til Grundbeløbet 50—66 pCt. til An- læg af Banerne. Nu kommer Staten og stiller Forslag om, at man skal yde et rentefrit Laan eller, som jeg hellere vil kalde det, et Tilskud til Lønningerne. Det forekommer mig at være noget ganske an- det end det, den højtærede Trafikminister benyttede til Sammenligning i dette Til- fælde. Selvfølgelig vil det konservative Folkeparti til sin Tid ogsaa tage Stilling til Spørgsmaalet Faaborg—Sønderborg- Ruten, og selvfølgelig vil vi, da det jo ikke alene er et Nationalspørgsmaal, men ogsaa et i høj Grad samfundsmæssig vigtigt Spørgsmaal, tage vor Stilling saa velvilligt, vi overhovedet kan.

Naar den højtærede Minister spør- ger mig, om jeg vil føre Privatbanerne ud i den Katastrofe at maatte standse, maa jeg sige til Ministeren: Nej, det er ikke min Hensigt, men man har endnu ikke prøvet, hvorvidt Takstforhøjelser vil kunne bringe den fornødne Balance paa

Budgettet til Veje. Det er nemlig ikke mig tilstrækkeligt, at Privatbanerne siger, det kan de ikke. Det vil jeg først se. Jeg vil ikke af den Grund straks paa første Krav gaa med til, at Staten, der i Forvejen finansielt set sidder haardt nok i det, skal stille de nødvendige Hundredtusinder til Disposition. Jeg er ingenlunde sikker paa, at det, at Staten ikke giver dette rentefrie Laan eller Til- skud, skulde medføre, at nogen af de Pri- vatbaner, her er Tale om, kom til at standse. Lad os se det først. Der er een Privatbane, der er standset. Det er Lyngby—Vedbæk-Banen; den er efter min Opfattelse standset, thi den Toggang, der nu findes der, regner jeg overhovedet ikke for noget, og jeg tror, Ministeren i Realite- ten vil indrømme mig, at det er en Pri- vatbane, der faktisk er standset. Det har ikke været til synderlig Skade for den paagældende Egn. Jeg skulde ikke have noget imod, hvis man kunde hjælpe den op igen, men jeg er imod, at man skulde hjælpe den op ved Statstilskud, thi kan saadanne Baner ikke klare sig, er de fak- tisk anlagte saaledes, at de ikke har no- gen Mulighed derfor, og skulde de derfor holdes oppe ved Statstilskud og stadig Statstilskud, vil jeg ikke være med til at yde saadanne. Jeg ønsker ikke at sætte nogen Privatbane i Staa, men jeg ønsker at prøve først, om Banerne ikke kan klare sig uden Statstilskud.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds har Or- det for en kort Bemærkning.

Kofoed: Det ærede Medlem fra Frede- rikshavn (Thomas Larsen) har vistnok misforstaaet mig paa et enkelt Punkt. Man har overvurderet den Sortering, jeg omtalte, der var foretaget indenfor Kom- missionen. Det var en ganske foreløbig Vurdering paa Statusopgørelser, som er sendte ind, og en Vurdering, som kun var for at orientere os i Spørgsmaalet. Men skal Sorteringen være Grundlag for at yde bestemte Beløb til Banerne, bliver For- holdet et andet. Saa maa den være saa nøjagtig, at vi overfor de Baner, som er afviste, overfor Rigsdagen og Statsmyn- dighederne i det hele kan, sige, at dette Spørgsmaal er undersøgt til Bunds, og at